

ondergrondse actie en werd een politieke partij. Tenslotte is er nog een niet talrijke Communistische partij, met het gewone communistische partij-programma; zij telt slechts vier afgevaardigden in de uit honderd twintig leden bestaande Nationale Vergadering⁵⁹). Hieruit is te zien dat, al moge er nog een minderheid zijn, die oude orthodox-Joodse idealen najaagt, toch de overgrote meerderheid der bevolking van den nieuwen staat zich in de politiek op zuiver humanistische basis stelt. Zo kwam dan ook Dr Lowdermilk, een Amerikaans deskundige op het gebied van bodemonderzoek en bodemcultuur, die in 1939 ruim drie maanden van intensieve studie in Palestina doorbracht, wellicht ietwat generaliserend tot de conclusie dat de ideologie waaruit de Joodse kolonisten leven die van den arbeid is. Zij hebben „a fanatical belief in their mission as torch-bearers of a Jewish Homeland built on the basis of productive work”; en hij gewaagt zelfs van een „religion of labour”⁶⁰).

Ik behoef niet verder te gaan. Wat ik te berde bracht is zeker ruimschoots voldoende om ons de overtuiging bij te brengen, dat op den huidige Staat Israël in geen enkel opzicht de qualificatie van een „bekeerd Israël” toepasselijk is. Aan de verwachting die men op grond van de profetie van een hersteld Israël meent te mogen koesteren, beantwoordt deze Staat zeker niet⁶¹).

Intussen is dat voor velen helemaal geen bezwaar. Onder hen, die tegen het wereldeinde een nationaal herstel van Israël verwachten, is het steeds een punt van verschil geweest, of de bekering van Israël aan dat nationaal herstel zou voorafgaan dan wel daarop zou volgen. En de overgrote meerderheid is de overtuiging toegedaan, dat Israël in onbekeerden staat naar Palestina zal terugkeren⁶²), en pas daarna tot bekering zal komen. Daarom bestaat er voor hen geen reden om in de totstandkoming van den huidige Staat Israël, hoe seculair die ook moge wezen, niet de vervulling of althans de aanvankelijke vervulling van de Oud-Testamentische profetie te zien. En zo kan de